

DET KONGELEGE
UTANRIKSDEPARTEMENT

Prop. 135 S

(2011–2012)

Proposisjon til Stortinget (forslag til stortingsvedtak)

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens vedtak nr. 52/2012 av 30. mars 2012 om innlemming i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 492/2011 om fri rørsle av arbeidstakarar innanfor Unionen

*Tilråding frå Utanriksdepartementet 22. juni 2012,
godkjend i statsråd same dagen.
(Regjeringa Stoltenberg II)*

1 Innleiing

EØS-komiteen vedtok 30. mars 2012, i vedtak nr. 52/2012, å endre vedlegg V til EØS-avtalen slik at europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 492/2011 av 5. april 2011 om fri rørsle for arbeidstakarar innanfor Unionen blir teken inn i avtalen.

Gjennomføringa av forordninga i norsk rett krev lovvedtak. Derfor blei vedtaket i EØS-komiteen fatta med atterhald om samtykke frå Stortinget, jf. Grunnloven § 26 andre ledd. Gjennom denne proposisjonen blir Stortinget invitert til å gje sitt samtykke til godkjenning av vedtaket i EØS-komiteen.

Vedtaket frå EØS-komiteen og europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 492/2011 i uoffisiell norsk omsetjing følgjer som trykte vedlegg til proposisjonen.

2 Nærmare om forordninga

Forordning (EU) nr. 492/2011 erstattar forordning (EØF) 1612/68 om rett til fri rørsle av

arbeidskraft innanfor EU. Forordning (EØF) 1612/68 har vorte endra fleire gonger, og den nye forordninga vidarefører denne forordninga med endringar. I tillegg er ho revidert for å skape klarleik og oversikt og for å sikre einsarta terminologi. Endringane er i hovudsak tekniske, terminologiske eller redaksjonelle.

Forordninga slår i fortalen fast at fri rørsle er ein grunnleggjande rett for arbeidstakarar og familiane deira. Arbeidskraftsmobiliteten innanfor Unionen skal vere eitt av midla for å sikre at arbeidstakarar kan få betre leve- og arbeidsvilkår og lette sosial framgang. Samstundes skal slik mobilitet medverke til å oppfylle dei økonomiske behova til medlemsstatane.

Kapittel 1 i den nye forordninga vidarefører føresegnene frå 68-forordninga om at alle arbeidstakarar innanfor Unionen skal ha lik behandling. Prinsippet inneber at alle borgarar i medlemsstatane får den same prioriteten til arbeid som innlandske arbeidstakarar. Forordninga skal vidare sikre at all diskriminering på grunnlag av nasjonalitet blir avskaffa når det gjeld sysselsetjing, løn og andre arbeidsvilkår for arbeidstakarar frå med-

lemsstatane. Det same gjeld for retten arbeidstakarane har til å flytte fritt innanfor Fellesskapet for å drive løna verksemd, med atterhald for avgrensingar av omsyn til offentleg orden, offentleg tryggleik eller folkehelse. Forordninga har ei rekkje føresegner som gjev rettar til enkeltpersonar når det gjeld tilgang til sysselsetjing og likebehandling. Kapittel 2 vidarefører samarbeidet om arbeidsformidling og inneheld føresegner om kontrolltiltak for å fremje balanse i arbeidsmarknaden. Kapittel 3 gjeld organ som skal sikre eit nært samarbeid mellom medlemsstatane når det gjeld fri rørsle for og sysselsetjing av arbeidstakarar, dvs. reglar for eit rådgjevande utval og eit fagleg utval som skal sikre oppfølginga av tiltaka som er iverksette for å gjennomføre traktaten når det gjeld fri rørsle for og sysselsetjing av arbeidstakarar.

Forordninga gjeld i medlemsstatane frå 16. juni 2011.

3 Vedtaket i EØS-komiteen

EØS-komiteen sitt vedtak nr. 52/2012 av 30. mars 2012 inneber at vedlegg V om fri rørsle for arbeidstakarar i EØS-avtalen skal endrast. Vedtaket slår fast at europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 492/2011 av 5. april 2011 blir teken inn i EØS-avtalen i staden for forordning (EØF) 1612/68.

Artikkel 1 slår fast at i vedlegg V til avtalen skal europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 492/2011 av 5. april 2011 om fri rørsle for arbeidstakarar innanfor Unionen gjelde, med tilpassingar i artikkel 36. nr. 1 og nr. 2.

Artikkel 2 fastset at teksten til forordning (EU) nr. 492/2011 på islandsk og norsk, som vil verte kunngjord i EØS-tillegget til *Tidend for Den europeiske unionen*, skal gjelde.

Artikkel 3 slår fast at vedtaket vert sett i verk 1. mai 2012, under føresetnad av at EØS-komiteen har motteke alle meldingar etter avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkel 4 fastset at vedtaket skal kunngjerast i EØS-avdelinga av og EØS-tillegget til *Tidend for Den europeiske unionen*.

4 Forholdet til norsk rett

Gjennomføringa av forordning (EU) nr. 492/2011 krev endringar i lovverket.

Den tidlegare forordninga, (EØF) 1612/68, er gjennomført i norsk rett i EØS-arbeidstakarlova av 27. november 1992 nr. 112. Forordning (EU) nr. 492/2011 inneheld i hovudsak ingen materielle endringar, men krev enkelte terminologiske endringar og tilpassingar i EØS-arbeidstakarlova.

Arbeidsdepartementet vil leggje fram ein proposisjon til Stortinget med framlegg om ei ny EØS-arbeidstakarlov som vil innehalde naudsynte lovendringar for å gjennomføre forordninga.

5 Økonomiske og administrative konsekvensar

Det har ikkje nemnande økonomiske eller administrative konsekvensar for det offentlege å gjennomføre forordning (EU) nr. 492/2011 i Noreg.

6 Konklusjon og tilråding

Fri rørsle av arbeidskraft er eit viktig og berande prinsipp i EØS-avtalen, og forordning (EU) nr. 492/2011 oppdaterer og vidarefører føresegner på dette området som tidlegare er gjennomførte i norsk rett.

Arbeidsdepartementet tilrår å innlemme europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 492/2011 av 5. april 2011 om fri rørsle for arbeidstakarar innanfor Unionen i EØS-avtalen. Utanriksdepartementet sluttar seg til dette.

Utanriksdepartementet

tilrår :

At Dykkar Majestet godkjenner og skriv under eit framlagt forslag til proposisjon til Stortinget om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens vedtak nr. 52/2012 av 30. mars 2012 om innlemming i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 492/2011 av 5. april 2011 om fri rørsle for arbeidstakarar innanfor Unionen.

Vi **HARALD**, Noregs Konge,

stadfester :

Stortinget blir bede om å gjere vedtak om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens vedtak nr. 52/2012 av 30. mars 2012 om innlemming i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 492/2011 av 5. april 2011 om fri rørsle av arbeidstakarar innanfor Unionen, i samsvar med eit vedlagt forslag.

Forslag

til vedtak om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens vedtak nr. 52/2012 av 30. mars 2012 om innlemming i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 492/2011 om fri rørsle for arbeidstakarar innanfor Unionen

I

Stortinget samtykker i godkjenning av EØS-komiteens vedtak nr. 52/2012 av 30. mars 2012 om innlemming i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 492/2011 av 5. april 2011 om fri rørsle av arbeidstakarar innanfor Unionen.

Vedlegg 1

Avgjerd i EØS-komiteen nr. 52/2012 av 30. mars 2012 om endring av vedlegg V til EØS-avtala (Fri rørsle for arbeidstakarar)

EØS-KOMITEEN HAR –

med tilvising til avtala om Det europeiske økonomiske samarbeidsområdet, endra ved protokollen om justering av avtala om Det europeiske økonomiske samarbeidsområdet, heretter kalla "avtala", særleg artikkel 98, og på følgjande bakgrunn:

- 1) Vedlegg V til avtala vart endra ved avgjerd i EØS-komiteen nr. 158/2007 av 7. desember 2007¹.
- 2) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 492/2011 av 5. april 2011 om fri rørsle for arbeidstakarar innanfor Unionen² skal takast inn i avtala –

TEKE DENNE AVGJERDA:

Artikkel 1

I vedlegg V til avtala skal teksta i nr. 2 (rådsforordning (EØF) nr. 1612/68) lyde:

"32011 R 0492: Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 492/2011 av 5. april 2011 om fri rørsle for arbeidstakarar innanfor Unionen (EUT L 141 av 27.5.2011, s. 1).

Forordningens bestemmelser skal for denne avtales formål gjelde med følgjande tilpasning:

- a) Artikkel 36 nr. 1 får ikke anvendelse.

- b) I artikkel 36 nr. 2 skal henvisningen til artikkel 48 i traktat om Den europeiske unions virkemåte erstattes med henvisning til artikkel 29 i denne avtale."

Artikkel 2

Teksta til forordning (EU) nr. 492/2011 på islandsk og norsk, som vil verte kunngjort i EØS-tillegget til *Tidend for den europeiske unionen*, skal verte gyldig.

Artikkel 3

Denne avgjerda tek til å gjelde 1. mai 2012, på det vilkåret at EØS-komiteen har motteke alle meldingar etter artikkel 103 nr. 1 i avtala³.

Artikkel 4

Denne avgjerda skal kunngjerast i EØS-avdelinga av og EØS-tillegget til *Tidend for Den europeiske unionen*.

Utferda i Brussel, 30. mars 2012.

For EØS-komiteen
Gianluca Grippa
Fungerande formann

¹ TEU L 124 av 8.5.2008, s. 20.

² TEU L 141 av 27.5.2011, s. 1.

³ Forfatningsrettslege krav oppgjevne.

Vedlegg 2

Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 492/2011 av 5. april 2011 om fri rørsle for arbeidstakarar innanfor Unionen (kodifisering)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNIONEN HAR —

med tilvising til traktaten om verkemåten til Den europeiske unionen, særleg artikkel 46,

med tilvising til framlegget frå Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til dei nasjonale parlamenta,

med tilvising til fråsegna frå Det europeiske økonomi- og sosialutvalet¹,

etter den ordinære regelverksprosessen² og ut frå desse synsmåtane:

- 1) Rådsforordning (EØF) nr. 1612/68 av 15. oktober 1968 om fri bevegelse for arbeidstakere innan Fellesskapet³ er vorten endra monaleg fleire gonger⁴. Av omsyn til klarleiken og av praktiske årsaker bør forordninga kodifiserast.
- 2) Fri rørsle for arbeidstakarar bør sikrast innanfor Unionen. For å nå dette målet må all skilnadshandsaming på grunnlag av nasjonalitet mellom arbeidstakarar frå medlemsstatane avskaffast når det gjeld sysselsetjing, løn og andre arbeidsvilkår, og det same gjeld den retten desse arbeidstakarane har til å flytte fritt innanfor Fellesskapet for å utøve løna verksemd, med atterhald for dei avgrensingane som er grunnjevne med omsynet til offentleg orden, offentleg tryggleik eller folkehelse.
- 3) Det bør fastsetjast føresegnar for at dei måla på området fri rørsle som er fastsette i artikkel 45 og 46 i traktaten om verkemåten til Den europeiske unionen, skal kunne oppnåast.
- 4) Fri rørsle er ein grunnleggjande rett for arbeidstakarar og familiane deira. Mobiliteten

til arbeidskrafta innanfor Unionen må vere eitt av midla til å sikre at arbeidstakarar kan få betre leve- og arbeidsvilkåra sine og lette den sosiale framgangen sin, samstundes som slik mobilitet medverkar til å oppfylle dei økonomiske behova til medlemsstatane. Retten til å utøve verksemd etter eige val innanfor Fellesskapet må stadfestast for alle arbeidstakarar i Unionen.

- 5) Denne retten bør sannkjennast utan skilnadshandsaming for fast tilsette arbeidstakarar, sesongarbeidarar, grensearbeidarar og arbeidstakarar som utøver verksemd som del av tenesteyting.
- 6) For at retten til fri rørsle skal kunne utøvast på objektive vilkår på ein fri og verdig måte, må lik handsaming sikrast, både praktisk og rettsleg, på alle område som er knytte til den faktiske utøvinga av løna verksemd og retten til bustad, og i tillegg må alle hinder for mobiliteten til arbeidstakarar fjernast, særleg når det gjeld vilkåra for at familien til arbeidstakaren skal kunne integrerast i vertsstaten.
- 7) Prinsippet om lik handsaming av alle arbeidstakarar innanfor Unionen inneber at alle borgarar i medlemsstatane får den same prioriteten til arbeid som innanlandske arbeidstakarar.
- 8) Formidlingsverksemda, særleg gjennom utvikling av eit direkte samarbeid mellom både sentrale og regionale arbeidskontor og samordning av informasjonsutveksling, sikrar generelt at arbeidsmarknaden vert meir oversiktleg. Arbeidstakarar som ønskjer å flytte, bør jamleg få informasjon om leve- og arbeidsvilkår.
- 9) Det finst nære band mellom fri rørsle for arbeidstakarar, sysselsetjing og yrkesretta opplæring, særleg når slik opplæring har til føremål å setje arbeidstakarane i stand til å ta imot konkrete tilbod om arbeid frå andre regionar i Unionen. Difor må dei problema

¹ TEU C 44 av 11.2.2011, s. 170.

² Europaparlamentsfråsegn av 7. september 2010 (enno ikkje offentleggjort i TEU) og rådsavgjerd av 21. mars 2011.

³ EFT L 257 av 19.10.1968, s. 2.

⁴ Sjå vedlegg I.

som oppstår i samband med dette, ikkje lenger handterast isolert, men sjåast som nært samanhengande, samstundes som det vert teke omsyn til sysselsetjingsproblema på regionalt plan. Medlemsstatane må difor leggje vinn på å samordne sysselsetjingspolitikken sin —

VEDTEKE DENNE FORORDNINGA:

Kapittel I

Sysselsetjing, lik handsaming og familien til arbeidstakarane

Del 1

Tilgang til sysselsetjing

Artikkel 1

1. Alle borgarar i ein medlemsstat skal, utan omsyn til bustad, ha rett til å ta og utøve løna arbeid på territoriet til ein annan medlemsstat i samsvar med føresegnene i dei lovene og forskriftene som gjeld for arbeidstakarar som er borgarar i denne staten.
2. Dei skal særleg ha den same prioriteten til ledige stillingar på territoriet til ein annan medlemsstat som borgarane i denne staten har.

Artikkel 2

Alle borgarar i ein medlemsstat og alle arbeidsgjevarar som utøver verksemda si på territoriet til ein medlemsstat, kan utveksle søknader og tilbod om arbeid, og inngå og oppfylle arbeidsavtaler i samsvar med gjeldande føresegner i lover og forskrifter, så framt dette ikkje inneber skilnadshandsaming.

Artikkel 3

1. I medhald av denne forordninga skal lover, forskrifter eller administrativ praksis i ein medlemsstat ikkje nyttast når dei
  - a) for utanlandske statsborgarar avgrensar eller set vilkår som ikkje gjeld for innanlandske borgarar, for tilbod og søknad om arbeid og tilgang til og utøving av arbeid, eller
  - b) utan å stille vilkår om nasjonalitet, utelukkande eller hovudsakleg har som føremål eller verknad å utelukke statsborgarar i andre medlemsstatar frå ledige stillingar.

Denne føresegna gjeld ikkje for vilkår om språkkunnskapar som er naudsynte på grunn av arten av det arbeidet som den ledige stillinga inneber.

2. Dei føresegnene og den praksisen som er nemnde i nr. 1 bokstav a), omfattar særleg slike som i ein medlemsstat
  - a) fastset ein særleg og ufråvikeleg framgangsmåte ved tilsetjing av utanlandske statsborgarar,
  - b) avgrensar kunnjingeringa av ledige stillingar gjennom pressa eller på annan måte, eller set andre vilkår for kunnjingeringa enn dei som gjeld for arbeidsgjevarar som utøver verksemda si på territoriet til denne staten,
  - c) set vilkår om registrering hjå arbeidskontor for tilgang til arbeid, eller hindrar individuell rekruttering av personar som ikkje er busette på territoriet til denne staten.

Artikkel 4

1. Føresegner som er fastsette ved lov eller forskrift i medlemsstatane, og som i tal eller prosent avgrensar sysselsetjinga av utanlandske statsborgarar i eit einskilt føretak, ei einskild næring, ein einskild region eller på nasjonalt plan, skal ikkje nyttast på statsborgarar frå dei andre medlemsstatane.
2. Når det i ein medlemsstat vert sett som vilkår at ein viss prosentdel innanlandske arbeidstakarar skal tilsetjast for at eit føretak skal få føremoner, skal statsborgarar frå dei andre medlemsstatane reknast som innanlandske arbeidstakarar, med atterhald for føresegnene i europaparlaments- og rådskonferensdirektiv 2005/36/EF av 7. september 2005 om godkjenning av yrkeskvalifikasjonar⁵.

Artikkel 5

Ein statsborgar i ein medlemsstat som søker arbeid på territoriet til ein annan medlemsstat, skal få den same hjelpa der som den som arbeidskontora i denne staten gjev sine eigne statsborgarar som søker arbeid.

Artikkel 6

1. Tilsetjing av ein statsborgar i ein medlemsstat i ein stilling i ein annan medlemsstat, skal ikkje på grunnlag av nasjonalitet vere avhengig av helsemessige, yrkesmessige

⁵ TEU L 255 av 30.9.2005, s. 22.

eller andre krav som skil seg frå dei som vert nytta på statsborgarar i den andre medlemsstaten som ønskjer å utøve den same verksemda.

2. Ein statsborgar som har fått eit personleg tilbod om arbeid frå ein arbeidsgjevar i ein annan medlemsstat enn den han er statsborger i, kan måtte utføre ei prøve på faglege kvalifikasjonar dersom arbeidsgjevaren uttrykkeleg har bede om dette då han gav tilbodet.

Del 2

Syssetjing og lik handsaming

Artikkel 7

1. Ein arbeidstakar som er statsborgar i ein medlemsstat, kan ikkje på grunn av statsborgarskapet sitt handsamast annleis på territoriet til ein annan medlemsstat enn innanlandske arbeidstakarar når det gjeld tilsetjings- og arbeidsvilkår, særleg med omsyn til løn og oppseiing, og, dersom arbeidstakaren er vorten arbeidsledig, til å verte teken inn att eller få ny tilsetjing.
2. Arbeidstakaren skal nyte godt av dei same sosiale og skattemessige føremonene som innanlandske arbeidstakarar.
3. Arbeidstakaren skal òg ha tilgang til opplæring ved yrkesfaglege skular og omskoleingssenter med dei same rettane og på dei same vilkåra som innanlandske arbeidstakarar.
4. Alle føresegner i tariffavtaler og andre kollektive avtaler og i individuelle arbeidsavtaler om tilgang til arbeid, løn og andre arbeids- eller oppseiingsvilkår, skal vere ugyldige i den grad dei fastset eller tillèt vilkår som inneber skilnadshandsaming for arbeidstakarar som er statsborgarar i andre medlemsstatar.

Artikkel 8

Ein arbeidstakar som er statsborgar i ein medlemsstat og er syssetta på territoriet til ein annan medlemsstat, skal ha krav på lik handsaming når det gjeld medlemskap i fagforeiningar og utøving av fagforeiningsrettar, medrekna røysterett og retten til å kunne ta på seg administrative eller leiande stillingar i ei fagforeining. Arbeidstakaren kan utelukkast frå deltaking i leiinga av offentlegrettslege organ og frå utøving av eit offentleg verv. Han eller ho skal vidare kunne veljast til

organ som representerer arbeidstakarane i føretaket.

Det første leddet i denne artikkelen skal ikkje røre ved dei lovene og forskriftene som i visse medlemsstatar gjev arbeidstakarar frå andre medlemsstatar meir omfattande rettar.

Artikkel 9

1. Ein arbeidstakar som er statsborgar i ein medlemsstat, og som er tilsett på territoriet til ein annan medlemsstat, skal ha dei same rettane og føremonene som innanlandske arbeidstakarar når det gjeld bustad, medrekna eigeomsrett til den bustaden som han eller ho treng.
2. Ein arbeidstakar som er nemnd i nr. 1, kan med dei same rettane som innanlandske statsborgarar skrive seg på lister over bustadsøkjjarar i regionen der han eller ho er tilsett, der det vert ført slike lister, og såleis nyte godt av dei føremonene og prioriteringane som følgjer av dette.

Dersom familien til arbeidstakaren er vorten buande i heimstaten, skal familiemedlemmene reknast som busette i den nemnde regionen, i den grad tilsvarende gjeld for innanlandske arbeidstakarar.

Del 3

Familien til arbeidstakarane

Artikkel 10

Når ein statsborgar i ein medlemsstat arbeider eller har arbeidd på territoriet til ein annan medlemsstat, skal borna hans/hennar ha tilgang til allmennutdanning og lærling- og yrkesfagleg opplæring på dei same vilkåra som statsborgarar i denne staten, dersom borna er busette på territoriet til denne staten.

Medlemsstatane skal oppmuntre til alle tiltak som tek sikte på at desse borna skal kunne ta del i undervisninga på best moglege vilkår.

Kapittel II

Arbeidsformidling

Del 1

Samarbeid mellom medlemsstatane og Kommissjonen

Artikkel 11

1. Medlemsstatane eller Kommissjonen skal setje i gang eller i fellesskap gjennomføre

alle granskingar om sysselsetjing og arbeidsløyse som dei finn naudsynte for den frie rørsla for arbeidstakarar innanfor Unionen.

Dei sentrale arbeidskontora i medlemsstatane skal ha eit nært samarbeid med kvarandre og med Kommissjonen med sikte på felles tiltak som gjeld arbeidsformidling innanfor Unionen, og den plasseringa av arbeidstakarar som følger av dette.

2. For dette føremålet skal medlemsstatane peike ut særlege kontor som skal ha til oppgåve å organisere arbeidet på dei områda som er nemnde i nr. 1 andre leddet, og å samarbeide med kvarandre og med kontora til Kommissjonen.

Medlemsstatane skal melde frå til Kommissjonen om alle endringar når det gjeld utpeiking av desse kontora, og Kommissjonen skal offentliggjere desse endringane i Tidend for Den europeiske unionen.

Artikkel 12

1. Medlemsstatane skal sende over til Kommissjonen alle opplysningar om problem som kjem på i samband med fri rørsle for og sysselsetjing av arbeidstakarar, saman med opplysningar om situasjonen og utviklinga når det gjeld sysselsetjinga.
2. Kommissjonen skal fastsetje kva form dei opplysningane som er nemnde i nr. 1 i denne artikkelen, skal utarbeidast i, samstundes som det vert teke mest mogleg omsyn til fråsegna frå det faglege utvalet som er nemnt i artikkel 29 (heretter kalla «Det faglege utvalet»).
3. I samsvar med den framgangsmåten som er fastsett av Kommissjonen, samstundes som det vert teke mest mogleg omsyn til fråsegna frå Det faglege utvalet, skal det særlege kontoret i kvar medlemsstat sende over til dei særlege kontora i dei andre medlemsstatane og til det europeiske samordningskontoret som er nemnt i artikkel 18, opplysningar om leve- og arbeidsvilkår og om situasjonen på arbeidsmarknaden som kan vere til nytte for arbeidstakarar frå dei andre medlemsstatane. Desse opplysningane skal ajourførast jamleg.

Dei særlege kontora til dei andre medlemsstatane skal syte for at desse opplysningane får ei omfattande spreiding, særleg ved å sende dei til dei arbeidskontora som det gjeld, og ved å nytte alle kommunikasjonsmiddel som eignar

seg for spreiding av informasjon til dei arbeidstakarane som det gjeld.

Del 2

Formidlingsverksemd

Artikkel 13

1. Det særlege kontoret i kvar medlemsstat skal jamleg sende dei særlege kontora i dei andre medlemsstatane og Det europeiske samordningskontoret som er nemnt i artikkel 18,
  - a) tilbod om ledige stillingar der det eventuelt kunne tilsetjast statsborgarar frå andre medlemsstatar,
  - b) tilbod om ledige stillingar som er melde til tredjestatar,
  - c) søknader om arbeid frå personar som formelt har uttrykt ønske om å arbeide i ein annan medlemsstat,
  - d) opplysningar som er inndelte etter ulike geografiske område og næringar, om arbeidssøklarar som har sagt seg villige til å ta arbeid i ein annan stat.

Det særlege kontoret i kvar medlemsstat skal snarast råd sende desse opplysningane over til dei arbeidskontora og –organa som det gjeld.

2. Dei opplysningane om arbeidsformidling som er nemnde i nr. 1, skal fordelast etter eit einsarta system som skal utarbeidast av det europeiske samordningskontoret som er nemnt i artikkel 18, i samarbeid med Det faglege utvalet.

Dette systemet kan tilpassast dersom det er naudsynt.

Artikkel 14

1. Alle ledige stillingar i medhald av artikkel 13 som er melde til arbeidskontora i ein medlemsstat, skal meldast til og handsamast av dei rette arbeidskontora i den andre medlemsstaten som det gjeld.

Desse kontora skal sende over detaljerte opplysningar om eigna søklarar til den førstnemnde medlemsstaten.

2. Dei søknadene om arbeid som er nemnde artikkel 13 nr. 1 bokstav c), skal svarast på av dei rette kontora i medlemsstatane innan ein rimeleg frist på høgst éin månad.
3. Arbeidskontora skal gje arbeidstakarar som er statsborgarar i medlemsstatane, den same prioriteten som den som ved høvelege tiltak

vert gjeven til innanlandske arbeidstakarar jamført med arbeidstakarar frå tredjestatar.

skal offentleggjere lista og alle endringar i denne i Tidend for Den europeiske unionen.

Artikkel 15

1. Føresegnene i artikkel 14 skal gjennomførast av dei særlege kontora. I den grad det ligg føre fullmakt frå dei sentrale kontora, og i den grad organiseringa av arbeidskontora i ein medlemsstat og framgangsmåten ved formidling gjer det mogleg, skal likevel

a) dei regionale arbeidskontora i medlemsstatane

i) drive direkte arbeidsformidling på grunnlag av dei oppgåvene som er nemnde i artikkel 13, med etterfølgjande høvelege tiltak,

ii) innføre direkte samband med sikte på formidling

– av tilbod om ledige stillingar til ein namngjeven arbeidstakar,

– av individuelle søknader om arbeid som er retta til eit visst arbeidskontor eller til ein arbeidsgjevar som utøver verksemda si innanfor området til dette arbeidskontoret,

– når formidlingsverksemda gjeld sesongarbeidarar som må tilsetjast så snart som råd,

b) dei rette arbeidskontora i grenseområda i to eller fleire medlemsstatar jamleg utveksle opplysningar om arbeidsformidling innanfor området sitt, og drive arbeidsformidling direkte seg imellom på same måte som med dei andre arbeidskontora i sin eigen stat.

Dersom det er naudsynt, skal dei kontora som har ansvaret for grenseområda, dessutan innføre samarbeids- og tenestestrukturar med sikte på å tilby

– brukarane flest mogleg praktiske opplysningar om dei ulike sidene ved fri rørsle, og

– partane i arbeidslivet, sosialtenester (særleg offentlege, private eller allmennyttige) og alle institusjonar som det gjeld, eit sett med samordna tiltak som gjeld fri rørsle,

c) offisielle arbeidskontor som spesialiserer seg innanfor visse yrkes- eller persongrupper, samarbeide direkte med kvarandre.

2. Dei medlemsstatane som det gjeld, skal sende over til Kommisjonen ei liste som er utarbeidd ved felles avtale, over arbeidskontor slik det er nemnt i nr. 1, og Kommisjonen

Artikkel 16

Bruken av dei framgangsmåtene ved tilsetjing som vert nytta av dei organa som er skipa til gjennomføring av avtaler mellom to eller fleire medlemsstatar, skal ikkje vere obligatorisk.

Del 3

Kontrolltiltak for å fremje jamvekta på arbeidsmarknaden

Artikkel 17

1. På grunnlag av ein rapport som Kommisjonen skal utarbeide med utgangspunkt i opplysningar frå medlemsstatane, skal medlemsstatane og Kommisjonen minst éin gong i året i fellesskap analysere resultatata av verksemda til Unionen når det gjeld arbeidsformidling.

2. Medlemsstatane og Kommisjonen skal på alle måtar undersøkje korleis statsborgarar i medlemsstatane kan prioriterast ved tilsetjing i ledige stillingar for å skape jamvekt mellom ledige stillingar og søknader om arbeid i Unionen. Dei skal vedta alle dei tiltaka som er naudsynte for å oppnå dette.

3. Kommisjonen skal annakvart år sende Europaparlamentet, Rådet og Det europeiske økonomi- og sosialutvalet ein rapport om gjennomføringa av kapittel II, med eit samandrag av dei opplysningane som er innhenta, og data frå granskningar og forskning som er utført, der det vert lagt særleg vekt på alle relevante opplysningar om utviklinga på arbeidsmarknaden til Unionen.

Del 4

Det europeiske samordningskontoret

Artikkel 18

Det europeiske samordningskontoret for arbeidsformidling (hetter kalla «Det europeiske samordningskontoret») som er skipa innanfor Kommisjonen, skal ha som allmenn oppgåve å fremje arbeidsformidling på unionsplan. Det skal særleg ha ansvaret for alle faglege oppgåver som i medhald av denne forordninga er tildelt Kommisjonen på dette området, og særleg for å hjelpe dei nasjonale arbeidskontora.

Det europeiske samordningskontoret skal utarbeide ei oversikt over dei opplysningane som er nemnde i artikkel 12 og 13, og dei opplysningane som har kome fram ved granskningar og forskning som er gjennomført i medhald av artikkel 11, slik at alle nyttige opplysningar om den forventa utviklinga på arbeidsmarknaden i Unionen vert klargjorde; desse opplysningane skal sendast over til dei særlege kontora i medlemsstatane, og dessutan til det rådgjevande utvalet som er nemnt i artikkel 21, og til Det faglege utvalet.

Artikkel 19

1. Det europeiske samordningskontoret skal særleg ha ansvaret for
  - a) å samordne dei praktiske tiltaka som er naudsynte for arbeidsformidling innanfor Unionen, og å analysere den flyttinga av arbeidstakarar som følgjer av dette,
  - b) å medverke til å nå desse måla ved å gjennomføre felles tiltak på administrative og faglege plan, i samarbeid med Det faglege utvalet,
  - c) å drive arbeidsformidling når det ligg føre eit særleg behov og i samarbeid med dei særlege kontora, som òg skal gjennomføre denne formidlinga.
2. Det europeiske samordningskontoret skal sende over til dei særlege kontora opplysningar om ledige stillingar og søknader om arbeid som er sende direkte til Kommisjonen, og skal få melding om den vidare hand-saminga av dei.

Artikkel 20

Kommisjonen kan, i samarbeid med den rette styresmakta i kvar medlemsstat og i samsvar med dei vilkåra og framgangsmåtane som Kommisjonen fastset på grunnlag av fråsegn frå Det faglege utvalet, organisere vitjingar og tenesteopphald for tenestemenn frå andre medlemsstatar og vidare-utdanning for faglege personale.

Kapittel III

Organ som skal sikre eit nært samarbeid mellom medlemsstatane når det gjeld fri rørsle for og sysselsetjing av arbeidstakarar

Del 1

Det rådgjevande utvalet

Artikkel 21

Det rådgjevande utvalet skal ha ansvaret for å hjelpe Kommisjonen ved granskning av alle spørsmål som oppstår ved bruken av traktaten om ver-ke måten til Den europeiske unionen, og dei til-taka som vert gjorde for å gjennomføre traktaten når det gjeld fri rørsle for og sysselsetjing av arbeidstakarar.

Artikkel 22

Det rådgjevande utvalet skal særleg ha til oppgåve

- a) å handsame problem i samband med fri rørsle og sysselsetjing innanfor ramma av arbeidsmarknadspolitikken til dei einskilde statane med sikte på samordning av syssel-setjingspolitikken til medlemsstatane på uni-onsplan, og såleis medverke til å utvikle økonomien deira og skape betre jamvekt på arbeidsmarknaden,
- b) å gjere ei allmenn granskning av korleis gjen-nomføringa av denne forordninga og eventu-elle tilleggssføresegner verkar,
- c) å sende over til Kommisjonen eventuelle grunnleggjande framlegg til endring av denne forordninga,
- d) på oppmoding frå Kommisjonen eller på eige initiativ, å gje grunnleggjande fråsegner om all-menne eller prinsipielle spørsmål, særleg om utveksling av opplysningar om utviklinga på arbeidsmarknaden, om flyttinga til arbeidsta-karane mellom medlemsstatane, om pro-gram eller tiltak som fremjar yrkesrettleiing og yrkesretta opplæring og kan leggje til-høva betre til rette for fri rørsle og syssel-setjing, og om alle former for hjelp til arbeidstakarar og familiane deira, medrekna sosialhjelp og hjelp til bustad.

Artikkel 23

1. Det rådgjevande utvalet skal vere samansett av seks medlemmer frå kvar medlemsstat, og av desse skal to representere regjeringa, to arbeidstakarorganisasjonane og to arbeidsgjevarorganisasjonane.

2. For kvar gruppe som er nemnd i nr. 1, skal det oppnemnst ein varamedlem frå kvar medlemsstat.
3. Mandatet til medlemmene og varamedlemmene skal vare i to år. Mandatet deira kan lengjast.

Når mandatet deira går ut, skal medlemmene og varamedlemmene halde fram i tenesta inntil dei vert avløyste eller mandatet deira vert fornya.

Artikkel 24

Medlemmene av Det rådgjevande utvalet og varamedlemmene deira skal oppnemnst av Rådet, som ved utveljinga av representantar for arbeidstakar- og arbeidsgjevarorganisasjonane skal leggje vinn på at dei ulike sektorane i næringslivet som det gjeld, vert representerte på ein rettferdig måte.

Rådet skal offentleggjere lista over medlemmer og varamedlemmer til orientering i Tidend for Den europeiske unionen.

Artikkel 25

Det rådgjevande utvalet skal leiast av ein medlem av Kommisjonen eller vararepresentanten hans. Leiaren skal ikkje røyste. Utvalet skal halde møte minst to gonger i året. Leiaren skal kalle inn til møte, anten etter eige initiativ eller etter oppmoding frå minst ein tredel av medlemmene.

Kommisjonen skal ta hand om sekretærtene-ster.

Artikkel 26

Leiaren kan invitere einskildpersonar eller representantar for organ som har brei røynsle frå området sysselsetjing eller rørsle for arbeidstakarar, til å ta del i møta som observatørar eller sakkunnige. Leiaren kan få hjelp av sakkunnige.

Artikkel 27

1. Det rådgjevande utvalet er vedtaksført når to tredelar av medlemmene er til stades.
2. Fråsegner skal vere grunngeve og skal vedtakast med eit absolutt fleirtal av dei røystene som er gjevne på gyldig måte; ein skriftleg merknad om synspunkta til mindretalet skal leggjast ved fråsegna når mindretalet ber om det.

Artikkel 28

Det rådgjevande utvalet skal fastsetje arbeidsmetodane sine ved møteføresegner som skal ta til å gjelde etter at Rådet har godteke dei, og etter at Rådet først har motteke ei fråsegn frå Kommisjonen. Endringar som Det rådgjevande utvalet eventuelt vedtek, skal ta til å gjelde etter den same framgangsmåten.

Del 2

Det faglege utvalet

Artikkel 29

Det faglege utvalet skal ha til oppgåve å hjelpe Kommisjonen med å førebu, fremje og følge opp resultatane av alt fagleg arbeid og alle faglege tiltak til gjennomføring av denne forordninga og eventuelle tilleggspåsegnarar.

Artikkel 30

Det faglege utvalet skal særleg ha til oppgåve

- a) å fremje og betre samarbeidet mellom dei offentlege styresmaktene som det gjeld i medlemsstatane, i alle faglege spørsmål i samband med fri rørsle for og sysselsetjing av arbeidstakarar,
- b) å utarbeide framgangsmåtar for organiseringa av den felles verksemda til dei offentlege styresmaktene som det gjeld,
- c) å lette innsamlinga av opplysningar som kan vere nyttige for Kommisjonen og for gjennomføringa av granskingar og forskning som er fastsett i denne forordninga, og å fremje utvekslinga av opplysningar og røynsler mellom dei administrative organa som det gjeld,
- d) å undersøkje på eit fagleg plan korleis dei kriteriana som medlemsstatane nyttar for å vurdere situasjonen på arbeidsmarknaden, kan harmoniserast.

Artikkel 31

1. Det faglege utvalet skal vere samansett av representantar for regjeringane i medlemsstatane. Kvar regjering skal oppnemne som medlem av Det faglege utvalet éin av dei medlemmene som representerer henne i Det rådgjevande utvalet.
2. Kvar regjering skal oppnemne som varamedlem ein av dei andre representantane sine i Det rådgjevande utvalet, anten ein medlem eller ein varamedlem.

Artikkel 32

Det faglege utvalet skal leiast av ein medlem av Kommisjonen eller vararepresentanten hans. Leiaren skal ikkje røyste. Leiaren og medlemmene av utvalet kan få hjelp av sakkunnige.

Kommisjonen skal ta hand om sekretærtene-ster.

Artikkel 33

Dei framlegga og fråsegnene som vert utarbeidde av Det faglege utvalet, skal sendast over til Kommisjonen og gjerast kjende for Det rådgjevande utvalet. Det skal leggjast ved ein skriftleg merk- nad til framlegga og fråsegnene om synspunkta til dei einskilde medlemmene i Det faglege utvalet når dei ber om dette.

Artikkel 34

Det faglege utvalet skal fastsetje arbeidsmetodane sine ved møteføresegner som skal ta til å gjelde etter at Rådet har godkjent dei, og etter at Rådet først har motteke ei fråsegn frå Kommisjonen. Endringar som Det faglege utvalet eventuelt ved- tek, skal ta til å gjelde etter den same framgangs- måten.

*Kapittel IV***Slutføresegner***Artikkel 35*

Dei møteføresegnene som galdt for Det rådgje- vande utvalet og Det faglege utvalet 8. november 1968, skal framleis nyttast.

Artikkel 36

1. Denne forordninga rører ikkje ved føreseg- nene i traktaten om skiping av Den euro- peiske atomenergifellesskapen om tilgang til fagarbeid innanfor det kjernefysiske områ- det, eller ved eventuelle føresegner til gjen- nomføring av denne traktaten.

Denne forordninga skal likevel nyttast på dei arbeidstakargruppene som er nemnde i før- ste leddet og familiemedlemmene deira, i den grad den rettslege stillinga deira ikkje er regu- lert av den førnemnde traktaten eller dei før- nemnde føresegnene.

2. Denne forordninga rører ikkje ved dei føre- segnene som vert vedtekne i samsvar med

artikkel 48 i traktaten om verkemåten til Den europeiske unionen.

3. Denne forordninga rører ikkje ved dei plik- tene som ligg på medlemsstatane som følgje av særlege tilhøve eller av framtidige avtaler med visse ikkje-europeiske statar eller terri- torium på grunnlag av institusjonelle band som låg føre 8. november 1968 med visse ikkje-europeiske statar eller territorium på grunnlag av institusjonelle band mellom dei.

Arbeidstakarar frå slike statar og terri- torium som i samsvar med denne føresegna utø- ver verksemd som arbeidstakarar på territoriet til ein av desse medlemsstatane, kan ikkje gjere gjeldande føresegnene i denne forordninga på territoriet til dei andre medlemsstatane.

Artikkel 37

Medlemsstatane skal, i tidsrommet mellom dagen for underteikning og dagen for iverksetjing, til ori- entering sende over til Kommisjonen teksta til dei avtalene, konvensjonane og overeinskomstane som dei inngår med kvarandre på arbeidskraftom- rådet.

Artikkel 38

Kommisjonen skal vedta dei tiltaka som er naud- synte for å gjennomføre denne forordninga. For dette føremålet skal han ha eit nært samarbeid med dei sentrale offentlege styresmaktene i med- lemsstatane.

Artikkel 39

Administrasjonsutgiftene til Det rådgjevande utva- let og Det faglege utvalet skal førast opp i det all- menne budsjettet til Den europeiske unionen, i det kapittelet som gjeld Kommisjonen.

Artikkel 40

Denne forordninga skal nyttast på medlemssta- tane og statsborgarane deira, med atterhald for artikkel 2 og 3.

Artikkel 41

Forordning (EØF) nr. 1612/68 vert oppheva.

Tilvisingar til forordninga som vert oppheva, skal forståast som tilvisingar til denne forordninga og lesast slik det er vist i jamføringstabellen i ved- legg II.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens vedtak nr. 52/2012 av 30. mars 2012 om innlemming i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 492/2011 om fri rørsle av arbeidstakarar innanfor Unionen

Artikkel 42

Denne forordninga tek til å gjelde 20. dagen etter at ho er kunngjord i Tidend for Den europeiske unionen.

Denne forordninga er bindande i alle delar og gjeld direkte i alle medlemsstatane.

Utferda i Strasbourg, 5. april 2011.

For Europaparlamentet

J. BUZEK

President

For Rådet

GYÖRI E.

Formann

*Vedlegg I***Oppheva forordning med liste over etterfølgjande endringar**

Rådsforordning (EØF) nr. 1612/68 (TEF L 257 av 19.10.1968, s. 2)

Rådsforordning (EØF) nr. 312/76 (TEF L 39 av 14.2.1976, s. 2)

Rådsforordning (EØF) nr. 2434/92 (TEF L 245 av 26.8.1992, s. 1)

Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2004/38 (TEU L 158 av 30.4.2004, s. 77)

Berre artikkel 38 nr. 1

*Vedlegg II***Jamføringstabell**

Rådsforordning (EØF) nr. 1612/68	Denne forordninga
Del I	Kapittel I
Avdeling I	Del 1
Artikkel 1	Artikkel 1
Artikkel 2	Artikkel 2
Artikkel 3 nr. 1 første leddet	Artikkel 3 nr. 1 første leddet
Artikkel 3 nr. 1 første leddet første strekpunktet	Artikkel 3 nr. 1 første leddet bokstav a)
Artikkel 3 nr. 1 første leddet andre strekpunktet	Artikkel 3 nr. 1 første leddet bokstav b)

Rådsforordning (EØF) nr. 1612/68	Denne forordninga
Artikkel 3 nr. 1 andre leddet	Artikkel 3 nr. 1 andre leddet
Artikkel 3 nr. 2	Artikkel 3 nr. 2
Artikkel 4	Artikkel 4
Artikkel 5	Artikkel 5
Artikkel 6	Artikkel 6
Avdeling II	Del 2
Artikkel 7	Artikkel 7
Artikkel 8 nr. 1	Artikkel 8
Artikkel 9	Artikkel 9
Avdeling III	Del 3
Artikkel 12	Artikkel 10
Del II	Kapittel II
Avdeling I	Del 1
Artikkel 13	Artikkel 11
Artikkel 14	Artikkel 12
Avdeling II	Del 2
Artikkel 15	Artikkel 13
Artikkel 16	Artikkel 14
Artikkel 17	Artikkel 15
Artikkel 18	Artikkel 16
Avdeling III	Del 3
Artikkel 19	Artikkel 17
Avdeling IV	Del 4
Artikkel 21	Artikkel 18
Artikkel 22	Artikkel 19
Artikkel 23	Artikkel 20
Del III	Kapittel III
Avdeling I	Del 1
Artikkel 24	Artikkel 21
Artikkel 25	Artikkel 22
Artikkel 26	Artikkel 23
Artikkel 27	Artikkel 24
Artikkel 28	Artikkel 25
Artikkel 29	Artikkel 26

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens vedtak nr. 52/2012 av 30. mars 2012 om innlemming i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 492/2011 om fri rørsle av arbeidstakarar innanfor Unionen

Rådsforordning (EØF) nr. 1612/68	Denne forordninga	Rådsforordning (EØF) nr. 1612/68	Denne forordninga
Artikkel 30	Artikkel 27	Avdeling II	–
Artikkel 31	Artikkel 28	Artikkel 42 nr. 1	Artikkel 36 nr. 1
Avdeling II	Del 2	Artikkel 42 nr. 2	Artikkel 36 nr. 2
Artikkel 32	Artikkel 29	Artikkel 42 nr. 3 første leddet første og andre strekpunktet	Artikkel 36 nr. 3 første leddet
Artikkel 33	Artikkel 30	Artikkel 42 nr. 3 andre leddet	Artikkel 36 nr. 3 andre leddet
Artikkel 34	Artikkel 31	Artikkel 43	Artikkel 37
Artikkel 35	Artikkel 32	Artikkel 44	Artikkel 38
Artikkel 36	Artikkel 33	Artikkel 45	–
Artikkel 37	Artikkel 34	Artikkel 46	Artikkel 39
Del IV	Kapittel IV	Artikkel 47	Artikkel 40
Avdeling I	–	–	Artikkel 41
Artikkel 38	–	Artikkel 48	Artikkel 42
Artikkel 39	Artikkel 35	–	Vedlegg I
Artikkel 40	–	–	Vedlegg II
Artikkel 41	–	–	

